

Kinas succes påvirker kamp om infrastrukturinvestering i USA

Leder fra LaRouche PAC, 31. maj, 2017 – Præsident Donald Trump kan være tæt på endnu et betydningsfuldt skift, væk fra »globaliseringens« døde æra – denne gang er det et amerikansk exit fra Barack Obamas nulvækst »Paris-aftale« – og han er fortsat udsat for ubarmhjertige angreb fra efterretningsstaten. Med endnu et stort, tysk medie, der bringer mord på Trump på banen, denne gang *Der Spiegel*, raser 'globalisterne' for at blive af med ham.

Men amerikanerne stemte for et fundamentalt skift i økonomisk politik for atter at gøre Amerika til en stor, *industriel og teknologisk* nation. Og nu bliver truslen mod Trump fra den såkaldte »deep state«, »staten i staten«, måske modsvaret af udfordringen med de dybe huller i vejene, og de dybe, økonomiske huller, som millioner af amerikanere er faldet ned i.

Det rapporteres, at Trump-administrationen midt i juni til Kongressen vil cirkulere et udkast til amerikanske investeringer i ny, økonomisk infrastruktur og anmode om, at der vedtages love om det hen over sommeren. Og endnu, mens den investering, Trump vil anmode om, synes at blive stadig mindre end de \$1 billion, han talte om under sin valgkampagne, så bliver modforslag fra Demokraterne stadig større.

På vegne af den Demokratiske Progressive Gruppe og valgkreds og fagforeningsgrupper, der støtter dem, fremlagde henvend et dusin Demokratiske kongresmedlemmer den 25. maj et krav – i form af en kongresresolution, ikke lovgivning – om mere end \$2 billion i direkte, statslig infrastrukturinvestering hen over 10 år, med betragtelig fokus på højhastigheds-

jernbaneprojekter og nye projekter for vandveje og vandkontrol. Dette fulgte i kølvandet på et lovforslag om \$1,25 billion som statsbevillinger til ny infrastruktur over kun fem år, introduceret af kongresmedlem Brian Higgins (D-NY).

Der er to faktorer, der fremmer disse forslag: det alarmerende sammenbrud af offentlig infrastruktur i større byer og stater; og så entusiasmen hos dem, der kender til Kinas utrolige Bælt & Vej-infrastrukturplatforme og de offentlige tilbud fra Kina og Japan om at investere i en opbygning af infrastruktur i USA.

Beijings Bælt & Vej Forum den 14.-15. maj var en forbløffende succes. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, der gav en præsentation om »Verdenslandbroen« under topmødet og i årtier har arbejdet på spiren til dette Bælt & Vej-initiativ, beskrev forummet som at deltage i udformningen af verdenshistorien til det bedre. Lyndon LaRouche, ophavsmanden til ideen fra 1989 og fremefter, sagde i dag: »Vi har etableret noget på globalt plan, og det er godt.«

Kinas udstedelse af produktiv kredit for at styrke andre nationers økonomier så vel som sin egen, har været unik i verden i et årti, og en politik, der både er konfuciansk og i Hamiltons tradition. Politikken i traditionen efter Hamilton mærkes i Amerika som et potentiale.

En sigende artikel i *Asia Times* den 29. maj havde titlen, »OBOR: Hvordan infrastruktur overtrumfer politik«. Den lægger ud med at diskutere Japans »overraskende« vending mod Kinas initiativer, Bælt & Vej og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Men dernæst, efter en gennemgang af viften af projekter for jernbaner, havne, elektricitet osv. i mange asiatiske lande, vender artiklen sig mod USA.

»For USA er Kinas OBOR-initiativ blevet en multidimensional udfordring, der påvirker nationale anliggender, såvel som

international politik. Kinas fokus på multilaterale udviklingsprojekter har fremhævet et ubehageligt, nationalt spørgsmål for Trump: den amerikanske, civile infrastrukturens affældige tilstand, og Kongressens modstand mod at bevilge de nødvendige midler til at gøre noget ved det ... Amerikas næststørste by, Los Angeles, er indbegrebet af Amerikas smuldrende infrastruktur. På trods af, at byen håber at sikre sig rettighederne til at være vært for 2024-Olympiaden, holdes byen tilbage pga. dens gennemhullede veje med trafikpropper, et aldrende telekommunikationssystem og manglen på pålidelig, offentlig transport. Borgmester Eric Garcetti kom endda med en dybtfølt bøn til Trumps transportminister, Elaine Chao, om at forcere en pakke på \$1,3 mia. til byens undergrundsbane – men det står ikke klart, om administrationen vil føje ham.

»Garcetti går måske til Kina for investering.«

Det viser sig, at Kinas største producent af togvogne, CRRC Corp., allerede bygger 64 nye togvogne til Los Angeles' undergrundsbane, og også til andre byer. Dette er kontrakter, der er udbudt til selskaber: men Kinas præsident Xi og ledere af statsbanker har gjort det klart, at Kina selv kunne investere i kreditydelse til store, nye infrastrukturplatforme, såvel som at være med til at bygge dem; det samme gælder for Japan.

Dette fordrer en statslig, amerikansk kreditinstitution. Ved de Progressive Demokraters begivenhed, understregede EIR-repræsentanter over for de tilstedeværende behovet for en nationalbank i Hamiltons tradition, som den centrale kilde til kredit, der kan gøre disse projekter mulige.

Foto: Shenzhen-strækningen af Guangzhou-Hongkong Højhastigheds-jernbanen under konstruktion. Maj, 2011. (Foto: Alancrh / wikimedia commons / CC BY-SA 3.0)

'Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastruktur' til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen, under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den

nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan, sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.

Trump skaber ravage i G7 – Vil han lade USA gå med i et strategisk partnerskab med Kina og Rusland? Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterende, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede

nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

Hvordan IMF 'redder' Ukraine fra Rusland

27. maj, 2017 – En IMF-mission til Ukraine for at fremskaffe oplysninger er sluttet med en presseerklæring den 26. maj, som blev udstedt af IMF's chef for missionen i Ukraine, Ron van Rooden, og som sagde, at Ukraine ikke ville få sin næste, femte udbetaling af et lån, før lovgiverne vedtog de reformtiltag for pensioner og land, som IMF har krævet. Dette indebærer salg af offentligt ejede landområder og en hævelse af pensionsalderen.

Sputnik rapporterer, at van Rooden tilbragte 10 dage i landet, hvor han havde det, som presseerklæringen kaldte »konstruktive diskussioner med myndighederne om reformer, nødvendige for at forbedre produktiviteten, tiltrække investeringer og fortsat styrke de offentlige finanser.«

Før IMF-missionen begyndte, skriver Sputnik, insisterede vicepremierminister Pavlo Rozenko gentagne gange på, at Kiev ville fastholde sit standpunkt, og at pensionsalderen må forblive uændret. »Politikeren har klaget over, at, hvis pensionsalderen blev hævet, som IMF foreslår, ville mange ukrainere simpelt hen ikke leve længe nok til at modtage deres pension«, rapporterer Sputnik. »I de godt tre år, der er gået efter Maidan-kuppet, er pensionerne faldet betragteligt i forhold til leveomkostningerne, med et gennemsnit, der ligger på \$75 dollars, hvilket i mange dele af landet ikke engang

rækker til at betale for de himmelstormende udgifter til forsyningsselskaberne (endnu en forholdsregel, som IMF insisterede på under sit 'nøjsomhedsprogram').«

Pensionsalderen i Ukraine er 60 for mænd og 57 for kvinder, 2015. Den gennemsnitlige levealder iflg. WHO 2015, 76,1 for kvinder og 66,3 for mænd.

Foto: En ukrainsk pensionist, ramt af 'nøjsomhedspolitikken', et krav fra IMF.

Professor Wang Yiwei giver interview til det danske Schiller Institut i forbindelse med DIIS-arrangement om Bælt & Vej og Norden

København, 18. maj, 2017 – Følgende interview blev gennemført efter seminaret, »Kinas Ét Bælt, én Vej-initiativ og mulighederne for Norden«, der var arrangeret i fællesskab af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Kinas Ambassade i Danmark. Wang Yiwei er professor ved Skolen for Internationale Studier, direktør for Instituttet for Internationale Anliggender, og direktør for Centret for Europæiske Studier ved Renmin Universitet i Beijing. Han er

forfatter til bogen: »The Belt and Road: What Will China Offer the World in Its Rise«, fra 2016 (Bælt & Vej: Hvad vil et fremvoksende Kina tilbyde verden). Han var til stede ved den officielle præsentation af den kinesiske udgave af *EIR's* rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, på et symposium, der var sponsoreret af Chongyang Institut for Finansielle Studier, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet. Chongyang er også medsponsor af rapporten på kinesisk.

Schiller Instituttet (Michelle Rasmussen): Professor Wang, der har netop, i sidste weekend, fundet en meget historisk begivenhed sted i Beijing. Som Schiller Instituttets stifter og internationale leder, Helga Zepp-LaRouche, sagde, så er dette en historisk begivenhed; dette er et faseskifte for menneskeheden hen imod etableringen af en ny, økonomisk verdensorden. Hvilken betydning har denne konference i Beijing, efter Deres mening?

Dr. Wang Yiwei: Det er måske lidt hårdt at kalde det »den ny, økonomiske verdensorden«, for dette har været den økonomiske verdensorden i mange år, men den trængte til en reform, bestemt; men det er ikke at opbygge en ny orden, for omkostningerne forbundet med opbygning af en ny orden er meget høje, og der er måske ikke behov for at få en fuldstændig ny orden. Vi gør denne orden mere bæredygtig, mere inkluderende, mere afbalanceret og til større fordel for folkeslagene i Bælt & Vej-initiativet (BVI). Men, jeg mener ikke, det er for at bygge en ny orden.

SI: De fortalte mig før, at De var til stede under pressekonferencen på Renmin Universitet, da den kinesiske udgivelse af vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, blev udgivet, og som har cirkuleret. Hvad er, efter Deres mening, de grundlæggende ideer i BVI, og hvorfor er det vigtigt, at Europa og USA nu beslutter sig for at tilslutte sig, i stedet for at være imod det, af

geopolitiske årsager?

Dr. Wang: Det drejer sig faktisk ikke om geopolitik. Det går videre end som så. Geopolitik gør verden splittet og splittet, adskilt og adskilt. Vi ønsker at gøre verden forbundet, gensidigt forbundet, hvilket er ånden i Ét Bælt, én Vej (OBOR). Verden lider meget, fordi der er for mange, separate organisationer, og så mange lande. Før Første Verdenskrig var der kun 40-50 lande i verden, og efter Anden Verdenskrig, 60 eller 70, og nu er der flere end 200 lande. Det enkelte land kan blive for småt, især i Europa. Så hvordan skaber man det større marked? Jeg mener, at gensidig forbundethed (konnektivitet) giver håbet om, at dette mål kan nås. Det er den grundlæggende [idé]. Og ikke kun inden for kontinentet, men også interkontinentalt. BVI er den mest ambitiøse plan for forbundethed under FN.

SI: Hvad ser De som principperne for økonomisk udvikling? De har talt om, at Kina lagde vægt på at løfte hundrede millioner af mennesker ud af fattigdom. Hvordan kan man gøre dette, under BVI?

Dr. Wang: Præsident Xi holdt hovedtalen til Bælt & Vej Forum og sagde, at udvikling er nøglen til at løse alle former for vanskelige problemer. Ikke kun for udviklingslandene, men også for de udviklede lande. For eksempel, så rejser befolkningen i Europa sig nu, pga. de vanskeligheder, de lider under, pga. globalisering efter den globale finanskrisen. At give flere jobmuligheder for ungdommen, at lukke svælget mellem rige og fattige, og svælget mellem Nord og Syd. Den europæiske stil fokuserede oprindeligt på fordeling af rigdom i form af bistand til de afrikanske og andre lande, men den kinesiske fremgangsmåde fokuserer ikke kun på bistand, men på investering – industrialisering. Jeg mener, at BVI virkelig er den klogeste [kan ikke høres – måske »verdenskontakt«]. Som vi kinesere siger, »At give dig en fisk er ikke vigtigt. At lære dig at fiske er det vigtigste.«

SI: Fr. LaRouche sagde i sine bemærkninger på Bælt & Vej Forum i Beijing, at det er meget vigtigt nu at gå videre til det næste skridt, nemlig videnskabeligt samarbejde omkring ideen om rumrejser, om at udvikle kernefusion, om de banebrydende felter inden for videnskab og også inden for kultur, for at fremme menneskelig kreativitet som drivkraft for økonomisk udvikling, som Xi Jinping siger, »innovation«. Hvad mener De om det?

Dr. Wang: Det er meget vigtigt, for i dagens verden er der milliarder af mennesker, der går med i [organisationer?], industrialisering. Sanktionerne, som tilhørerne nævnte pga. universelle værdier, universalisme, faktisk baseret på millionerne, de titals af millioner – den europæiske erfaring i en kort periode, men Silkevejen er 2000 år gammel, og den europæiske verdensdominans er kun 500 år gammel, eller 200 eller 300 år gammel. Med et titals af millioner af menneskers erfaring, hvordan kan man arbejde for nutidens verden med flere end 7 mia. mennesker? Verden er så forskellig og kompleks. Vi har brug for ny tænkning, en ny arbejdsmodel, samarbejdsmodel for at matche den dynamiske, forskellige og udviklingsmæssige virkelighed. Som jeg sagde, så er den kinesiske erfaring den, at søge sandhed gennem kendsgerninger.

Kendsgerningerne er så komplekse, men med sandheden kan man også tilpasse sig den nye verden, ikke kun i [Europa] udgør standarden, de bedste. Det, der er godt i praksis, er det bedste.

SI: Hvad ville De sige til folk i Europa og USA om, hvilken fremgangsmåde, vi skal anvende for den fremtidige økonomiske udvikling, hvis vi ser på de næste 10, 50 eller 100 år. Hvilke er de principper, der kan gøre det muligt for os at få denne økonomiske vækst?

Dr. Wang: Gensidig forbundethed. [Mellem] udviklingslande, mindre udviklede lande, fremvoksende lande, fremvoksende markeder og de udviklede lande. Jeg mener, dette er, hvad vi

behøver. Hvis vi bygger mere infrastruktur i Afrika, Bælt & Vej-landene, er det også godt for Europa og amerikanerne at investere i. Det vil være til gensidig fordel. Og Kina deler sine erfaringer om høj effektivitet, om infrastrukturbyggeri, der er til fordel for lokalbefolkningen, især de fattige, ikke lave [kan ikke høres], ikke længere skabe en [spekulations]boble, som jeg sagde.

SI: Mange tak.

Videoen med interviewet kan ses her:

Sergei Lavrov: Eurasisk integration er Ruslands prioriterede udenrigspolitik

29. maj, 2017 – Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov holdt velkomsttalen til den Første Kongres i De Eurasiske Folks Forsamling, hvor han understregede, at Ruslands udenrigspolitiske topprioritet er at udvikle eurasisk udvikling, især mellem Rusland og Kina, samt udenrigspolitiske relationer i den Eurasiske Økonomiske Union, ifølge TASS, den 28. maj.

»Præsident Vladimir Putins initiativ for at organisere et stort, eurasisk partnerskab har områdets velfærd og voksende, bæredygtige udvikling til formål«, sagde Lavrov. »Vi ser i dette en god anledning til at organisere et nyt, økonomisk rum fra Atlanterhavet til Stillehavet.« Han sagde, at »de kinesiske venner har aktivt støttet denne idé«, og at

medlemmerne af Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) også har vist interesse for det.

Faktisk blev præsident Putins forslag om et stort, eurasisk partnerskab specifikt nævnt af den kinesiske udenrigsminister Wang Yi under dennes besøg i Moskva i sidste uge, som en central idé, der fuldt ud støttes af Kina. Wang rapporterede også, at specifikke aftaler mellem de to lande i denne henseende vil blive underskrevet, når den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Rusland i juli måned.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (venstre) og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov (højre) holdt en fælles pressekonference i Udenrigsministeriets gæstehus i Moskva, den 26. maj, 2017.

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige

vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentaget leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Trump kapitulerer ikke til grøn fascisme i Taormina

27. maj, 2017 – »Seks mod én«: Sådan opsummerede Italiens premierminister Paolo Gentiloni, under den afsluttende pressekonference i Taormina, karakteriseringen af G7-diskussionen om klimapolitik. Traditionelt ville hver af G7-lederne holde en pressekonference, men denne gang aflyste både Trump og Merkel deres. Trump besluttede at holde en tale for amerikanske tropper på Sigonella-flybasen, alt imens Merkel briefede en gruppe tyske journalister.

»Vi har, og ikke kun i Taormina, ikke opdaget internationale politiske udviklinger i de seneste måneder, med udgangspunkt i valget af Trump«, sagde Gentiloni frimodigt. »Amerika er vores hovedallieret; det var det, det er det stadig, og vi må acceptere det amerikanske folks valg. Vi skjuler ikke denne uoverensstemmelse med USA; tværtimod, så kom det tydeligt frem under vore diskussioner. Men at diskutere er imidlertid altid gavnligt.«

Men, sagde Gentiloni, EU ville ikke desto mindre, ikke flytte sig »1 millimeter« fra klimapolitikken, der blev vedtaget i Paris. Det drejer sig især om Klimafonden. Uden klimafonden kan beslutningerne fra Paris ikke implementeres, forklarede Gentiloni.

Gentiloni blev spurgt om sin aktivisme før G7, med møder med verdensledere som Putin og Xi Jinping.

Gentiloni sagde, han ønskede at videreformidle deres synspunkter til G7.

Nogle lokale journalister spurgte polemisk, om han vil lægge de samme kræfter i at sikre, at Syditalien får moderne infrastrukturer (højhastigheds-jernbaner), som han gjorde med Taormina-topmødet (Taormina ligger på Sicilien). Han svarede med at støtte forlængelsen af højhastigheds-jernbanen til Syditalien, men forpligtede sig ikke.

Gentiloni understregede også spørgsmålet om udvikling i Afrika og nævnte den udtørrende Tchad-sø og tilstedeværelsen af afrikanske ledere ved lørdagens samling, men nævnte ikke nogen løsning.

Foto: Præsident Trump holdt en tale for mandskabet og deres familier på den amerikanske flåde-flybase i Sigonella, Sicilien, den 27. maj, efter G7.

NYHEDSORIENTERING MAJ/JUNI 2017: Skelessættende Bælt & Vej Forum i Beijing

Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj, hvor 130 lande havde takket ja til præsident Xi Jinpings invitation, Ruslands Putin var æresgæst, men hvor også USA sendte en vigtig delegation, kan meget vel være starten på en sådan ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer får adgang til udvikling. Trump taler stadig godt med Xi Jinping og forbereder at løse krisen med Nordkorea. USA og Rusland

samarbejder i Syrien. Krigsfraktionen i Vesten fortsætter heksejagten på Trump, og medierne skriger »Watergate« uden, at der er substans. Kan medierne sammen med efterretningstjenesterne få afsat Trump? Eller vil Trump rense op i overvågningssamfundet? Trump skal have gang i infrastrukturprojekter, men pengene vil ikke komme fra Wall Street. Vil vi se Glass/Steagall og LaRouches tre andre love blive gennemført, så USA kan overleve det bankerotte finanssystem og blive stort igen? Vil USA og Europa gå med i dette nye, globale paradigme? Præsident Trumps afvisning, ved NATO-topmødet i Bruxelles den 25. maj, og ved det efterfølgende G7-topmøde i Italien, af at lade USA under hans ledelse fortsætte den gamle, vestlige politik, kan være startskuddet til en helt ny verdensorden, hvor USA samarbejder tæt med de tidligere fjendebilleder Kina og Rusland.

Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand i Danmark, holdt den 17. maj 2017. Se og hør talen inklusive den efterfølgende diskussion på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche taler for forum i Kinas største forlag

24. maj, 2017 – I en tale for et publikum på mellem 100 og 200 mennesker i forlaget Phoenix Press Publishing Groups hovedkvarter i Nanjing, Kina, gav Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, en tilbagemelding om sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing.

»Bælt & Vej har indsprøjtet optimisme i mange lande«, sagde Zepp-LaRouche, »og dette momentum kan ikke standses«, men at bringe det til at bære den fulde frugt »bliver ikke let«. Umiddelbart efter topmødet, fortsatte hun, optrappedes angrebene mod Bælt & Vej, kombineret med angreb mod præsident Trump, der havde sendt en delegation på højt niveau til BV-topmødet. »Angrebene var baseret på de absurde anklager om aftalt spil med Rusland i valget«, sagde hun.

»Efter den Kolde Krig, ønskede briterne og deres amerikanske allierede at skabe en unipolær verden«, sagde hun. »Og i deres bestræbelser herpå, har de ødelagt Mellemøsten og efterladt det i ruiner.« Dette fremskyndede flygtningekrisen, den generelle reaktion imod »globalisering« og fremvæksten af højrefløjbevegelser. »Bælt & Vej«, sagde hun, »vil virkeliggøre skabelsen af Verdenslandbroen, som vil forbinde alle kontinenter. Dette er noget, vi har kæmpet for i over 40 år«, sagde hun.

Dernæst beskrev hun den kamp, som hun og hendes mand, Lyndon H. LaRouche, jr., har ført for at bygge en ny, økonomisk verdensorden: LaRouches forslag om en International Udviklingsbank, kampen for den afrikanske udviklingsplan og det latinamerikanske initiativ med samme formål, med samarbejdet med den mexicanske præsident, José López Portillo [1976-82], samt de hundredevis af seminarer på fem kontinenter, som Schiller Instituttet har afholdt, med krav om en Bælt & Vej-udvikling.

»Transformeringen af Bælt & Vej til at blive til en Verdenslandbro vil for første gang rent politisk virkeliggøre en reel fremtid for alle mennesker, der lever på denne planet, og vil etablere former for regeringsførelse for verden.« Men, for fuldt ud at realisere dette, sagde hun, »må man også studere min mands ideer med hensyn til spørgsmålet om økonomi«.

Fr. Zepp-LaRouche gennemgik dernæst de altafgørende kulturelle

aspekter af Bælt & Vej og behovet for, at alle de forskellige kulturer bringer alle deres bedste præstationer frem, med det formål at bruge disse til at skabe en dialog mellem kulturer blandt nationerne i Bælt & Vej. Dernæst gennemgik hun betydningen af Friedrich Schiller i tysk og vestlig kultur, og betydningen af Konfucius i kinesisk kultur, idet hun foretog en konkret sammenligning mellem Schillers og Konfucius' værker, hvor hun viste den nære lighed i disse to, store tænkeres ideer, der var skilt af næsten 2000 år.

Efter fr. Zepp-LaRouche havde Bill Jones, chef for *EIR's* Washington-kontor, en fremlæggelse, hvor han viste en power point-præsentation, der beskrev LaRouche-organisationens kamp fra tidspunktet for Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet. Han beskrev Romklubbens angreb i 1970'erne og udgivelsen af bogen »Grænser for vækst«, der havde til hensigt at transformere en fremskridtskultur til en dødskultur, med den internationale indsats for Økonomisk Nulvækst og Befolknings-nulvækst. Han skitserede Lyndon LaRouches og LaRouche-organisationens reaktion på Nulvækst-bevægelsen, LaRouches krav om den Internationale Udviklingsbank (IUB) og det efterfølgende krav om IUB og en Ny, økonomisk Verdensorden ved den Alliancefri Bevægelses Colombo-møde i 1976, og gennem Guyanas udenrigsminister, Fred Willis, i FN's Generalforsamling.

Jones beskrev den kamp, som LaRouche førte for at bringe præsident Ronald Reagan, der havde vedtaget LaRouches idé om Strategic Defense Initiative, SDI (Det strategiske Forsvarsinitiativ) som et fredsforslag sammen med Sovjetunionen, ind i en arbejdsrelation med de progressive ledere i udviklingssektoren, såsom den mexicanske præsident López Portillo og den indiske premierminister Indira Gandhi. Disse bestræbelser førte dernæst til en reaktion fra vicepræsident George H.W. Bush, der intrigerede for at få LaRouche og flere af hans medarbejdere fængslet på falske anklager. Valget af præsident Bill Clinton bragte LaRouche ud

af fængsel og tilbage i en rådgivende rolle, med præsident Clintons forsøg, om end mislykket, på at gå i retning af en ny finansarkitektur. Skabelsen af Bælt & Vej-initiativet (BVI) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) repræsenterer således den type strukturer, som LaRouche og hans bevægelse har forsøgt at frembringe i over fire årtier, forklarede Jones.

Dernæst fulgte professor Bao Shixiu, professor i militærvidenskab, der skitserede Bælt & Vejs strategiske betydning for Kina og viste, hvordan det vil gøre det muligt for landet at overvinde de traditionelle vanskeligheder, det har haft med andre lande, inklusive Indien og Japan. Professor Bao understregede LaRouche-parrets skelsættende rolle med at bringe dette initiativ frem i forreste front, og Lyndon og Helga LaRouches fortsatte kamp for at overvinde modstanden mod det, fra finanseliten i London og New York. Professor Bao fremlagde også både Bælt & Vejs økonomiske og strategiske implikationer for Kina, som ville være med til at sikre et harmonisk klima i området og i verden, der igen ville gøre det muligt for Kina og alle andre lande at fortsat udvikle sig.

Tilhørerne viste stor interesse, især for Helga Zepp-LaRouches forslag om en dialog mellem kulturer og en større grad af interesse i Friedrich Schillers værker blandt personalet i Phoenix-forlaget, af hvilke nogle syntes at have fået et ret stort kendskab til den tyske kulturs værker.

Foto: Som præsident for Schiller Instituttet var Helga Zepp-LaRouche inviteret til at deltage i det netop afsluttede Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, hvor hun deltog i rundbordsdiskussioner mellem tænketanke. Her ses hun som tilhører under forummet.

EU og USA uenige om frihandel og klima

26. maj, 2017 – Efter sit møde med præsident Donald Trump i går aftes, sagde formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk, under en kort pressebriefing, at »det er ikke hundrede procent sikkert, at vi – dvs., præsidenten og jeg – i dag kan sige, at vi har en fælles holdning, en fælles mening, om Rusland«. Ifølge alle iagttagere var dette en måde at sige, at der hersker dyb uoverensstemmelse mellem EU og Trump om det russiske spørgsmål. Bemærkninger fra Trumps økonomiske chefrådgiver, Gary Cohn, på flyet til Bruxelles, om, at USA undersøger spørgsmålet om sanktioner, alt imens, sagde han, der endnu ikke er nogen afgørende beslutning, læses som endnu en antydning af, at Trump har andre synspunkter om Putin end europæerne. Klimaforandringer og handel er endnu to punkter, hvor der ikke eksisterer nogen fælles holdning mellem EU og USA.

Med dette, og med Trumps uventede kritik af mange NATO-lande, der skylder USA en masse penge for forsvar, eftersom amerikanerne forsvarede Europa uden, at europæerne nogensinde yder en passende betaling, vidste de EU-ledere, der tog til G7-topmøde i Taormina, Italien, i dag, at de måtte forvente det vanskeligste topmøde nogensinde. Det faktum, at Trump mødtes separat med Japans Abe, umiddelbart før G7-topmødet begyndte her til middag, er ikke engang blevet rapporteret af de europæiske mainstream-medier, til trods for, at det indikerer, at Trump også har en dagsorden for Japan, som Europa synes ikke at bemærke.

Foto: Donald-krigen? Det er næppe ærbødighed, de to Donald'er viser hinanden, men de synes at være meget optaget af borddækningen ...

Trump nægter at gå med på G7-topmødets dagsorden for miljøforkæmpelse og frihandel

26. maj, 2017 – De italienske værter for dette års G7-topmøde i Taormina, Italien, har annonceret, at de forventer, slutkommunikatet, der udgives i morgen ved afslutningen af det to dage lange topmøde, vil være mindre end 10 sider langt – i sammenligning med 32 sider efter sidste topmøde. Det skyldes, at »USA ikke ville røre sig af flækken«, sagde diplomater til Reuters, så der bliver ikke meget at sige.

Præsident Trump nægter at gå med på de øvrige G7-landes krav om, at han:

1. Fortsætter Obamas forpligtende politiske engagement over for COP21 Paris-aftalen om klimaforandring; og
2. Fortsætter Obamas britiske politik for frihandelsliberalisme.

»Trump forventes at være fuldt ud lige så klædt på til at gå op imod sine G7-modparter«, som han gjorde det med NATO og EU tidligere på ugen, rapporterede BBC. »Trumps konfronterende holdning over for mangeårige partnere i Europa kastede en skygge over mødet«, sluttede Reuters misfornøjet. »Dette bliver utvivlsomt det mest udfordrende G7-topmøde i mange år«, udtalte EU-rådets formand Donald Tusk.

Den britiske premierminister Theresa May rejste spørgsmålet om terrorisme under fredagens diskussioner, og man forventer et særskilt kommuniké om terrorisme. May meddelte, at hun kun bliver en enkelt dag i Taormina og springer over lørdagens diskussion for at vende hjem til UK.

(G7-landene er: Canada, Frankrig, Tyskland, Italien, Japan, Det forenede Kongerige og USA. Den europæiske Union er også repræsenteret i G7. Topmødet i Taormina, Sicilien, er det 43. G7-topmøde.)

Foto: Tre af G7-deltagerne: USA's Donald Trump, Italiens Paolo Gentiloni, Frankrigs Emmanuel Macron.

Lad os komme videre! Nu skal landet genopbygges! LaRouche PAC Internationale Webcast, 26. maj, 2017.

Matthew Ogden: Vi befinder os nu lidt under to uger efter det verdenshistoriske Bælt & Vej Forum i Beijing, Kina. Som resultat af dette ekstraordinære topmøde har de forskellige dele af verden nu indledt processen med at konkretisere og konsolidere det, der blev diskuteret på dette forum; og de befinder sig i processen med at bygge det mest ambitiøse og langt det mest vidtrækkende infrastrukturprojekt i verdenshistorien – det såkaldte Ét Bælte, én Vej; det økonomiske bælte; den Maritime Silkevej. Dette nye paradigme, der repræsenteres af dette fredelige, samarbejdende win-win-udviklingsprogram med storstilede projekter og reel, eksponentielle eksplosioner i menneskelig produktivitet, er nu ved at blive den fremherskende dynamik på denne planet. Vi har en meget spændende rapport fra Helga Zepp-LaRouche, der, som det er vore seere bekendt, deltog personligt i dette Bælt &

Vej Forum i Beijing; hvor hun deltog i flere plenarforsamlinger og rundbordsdiskussioner. Hun er fortsat med at holde private møder i Kina, siden topmødet sluttede. Så sent som i går holdt hun endnu en fremtrædende tale i Nanjing.

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet. Hele Helgas tale vil kunne læses på dansk her på hjemmesiden i løbet af weekenden.)

So, let's take a look here; this is what Helga LaRouche had to say. She was a featured speaker at a conference of several hundred people at the Phoenix Press Publishing Group headquarters, which published the Chinese version of the New Silk

Road Special Report. It was a report-back from her attendance at

the May 14-15 Belt and Road summit. So, here's a view of beautiful Nanjing; this is where she was speaking yesterday.

As you can see, a very modern and high-tech Chinese city. She said

the following:

"The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But bringing it fully to fruition will not be easy," she said. Then she elaborated a little bit on that; she said, "Immediately after the

Beijing summit, the attacks against the Belt and Road escalated;

combined with attacks against President Trump, who had sent a high-level delegation. The attacks were based on the absurd charges of collusion with Russia in the election."

"After the Cold War, the British and their American allies wanted to create a unipolar world. In doing so, they have destroyed the Middle East and left it in a shambles"; which she

said contributed to the refugee crisis. And she said, "The

Belt

and Road will bring about the creation of the World Land-Bridge,

which will connect all continents.” This is something that we,

the LaRouche movement, have been fighting for, for over 40 years.

She concluded saying, “Transforming the Belt and Road to a World

Land-Bridge will realize politically for the first time, a real

future for the people living on this planet; and will establish

forms of governance for the world.” She made a very important point, which we’ll take up. “But to fully realize this, you must

also study the ideas of my husband, Lyndon LaRouche, on the question of economics.”

In addition to Helga, other speakers at this conference were: Bill Jones, the {EIR} bureau chief for Washington, DC; and

a very distinguished gentleman, Professor Bao Shixiu, who’s a professor of military science.

That’s the kind of optimism, you get a sense of the real optimism that’s being expressed by Helga LaRouche; and that’s what the world looks like to the rest of the world for anyone who

is not reading the hysterical American and European press. On the other hand, for your average American citizen, the very words

“New Silk Road”, “One Belt, One Road”, “Belt and Road Initiative”, these phrases are almost like a foreign language. It’s practically unheard of, with hardly a mention of this incredible development in world history that occurred over the last two weeks. Hardly a mention of this in the mainstream press

aside from propaganda about how this project is just some sort

of

front for a so-called "new Chinese imperialism" or other lying distortions of what the implications of this idea, of this vision, is.

So instead, while your average American is sitting in the sweltering heat in Penn Station, waiting for a train which has been delayed for two hours because of some track derailment, or

literal disintegration of the track, while he's sitting in his car for hours in a traffic jam waiting to go through the Lincoln

Tunnel, or stuck in traffic on 495, or sitting at home looking for a job to pay off hundreds of thousands of student debt that

he spent to get a degree that has earned him nothing. What is the average American forced to listen to on the radio, or on CNN,

or while he's reading the esteemed headlines in the so-called venerable press, the mainstream media, the {Washington Post} or

the {New York Times}? Nary a mention of the new high-speed, vacuum tube magnetic train that is being developed by China, or

the new rail routes that are being opened in Africa, or the literally hundreds of great infrastructure projects that are being built practically overnight along the routes of the New Silk Road. But rather, what are you reading? Page after page after story after article of McCarthy-ite scare stories about evil Russian spies who have supposedly infiltrated and subverted

the entire Trump administration, lurking behind every desk in the

West Wing. Literally smuggling hidden microphones into the Oval

Office itself; the inner sanctum of the Trump administration.

They're reading John Brennan repeatedly tell a Congressional hearing "I don't do evidence"; as he increasingly begins to

sound

like a character out of a "Doctor Strangelove" movie.

Here's a quote from John Brennan: "I know what the Russians try to do. They suborn individuals and they try to get individuals, including US individuals, to act on their behalf; wittingly or unwittingly." In other words, any American who has

some contact with Russia or Russians, may be a spy or a mole, whether he or she knows it or not. Subversion, or possible subversion, is everywhere; trust no one. There's John Brennan for you.

Now, Americans should ask themselves, why are we being subjected to an endless, round-the-clock, literally nonstop narrative of so-called collusion between Russian spies and the Trump campaign, when even John Brennan himself was forced to admit in that same hearing, under rigorous questioning from members of Congress, that no, in fact, he has absolutely {no} evidence of collusion, cooperation, or coordination. Let's take

a look:

ALICIA CERRETANI [on video]: On Tuesday, Obama's CIA director, resident thug, and coup plotter John Brennan testified

in front of the House Intelligence Committee. His testimony was

then used by the crazed media to flame the ongoing coup against

the President for yet another day.

Who is this guy? Well, after his stint as CIA station chief in Riyadh, Brennan became George Tenet's gopher at the CIA, and

then authored the intelligence assessment that claimed Saddam Hussein had weapons of mass destruction. Credible guy, right? He

became Obama's CIA director in 2013, and regularly joined Obama

for the infamous Tuesday kill sessions. He helped overthrow the
duly-elected government of Ukraine using neo-Nazis, and helped
Obama encircle Russia and China with US military forces,
setting
the stage for World War III.

On Tuesday, Brennan told Congress that based on his
intelligence experience (like the Iraq war intelligence
assessment), when he observed contacts between Trump campaign
personnel and Russian personnel he thought they might be
nefarious, even if the Trump campaign personnel were
“unwitting”.

This has justified a full, unprecedented FBI investigation of
a
Presidential campaign and all that has followed.

And just like the Iraq war, his “judgment” is not based on
“evidence”. As he explained, he “doesnât do evidence.” Listen
to
these exchanges:

REP. TOM ROONEY: But with regard to the main question at
hand, in your experience with the Russians trying to involve
themselves in our election, did you every find any evidence,
as
the ranking member spoke of collusion, while you were the
Director, did you find direct evidence of collusion between
the
Trump campaign and Putin in Moscow, while you were there?

JOHN BRENNAN: Mr. Rooney, I never was an FBI agent, I never
was a prosecutor, so I really don’t do evidence. I do
intelligence throughout the course of my careerâ|.

REP. TREY GOWDY: When you learned of Russian efforts, did
you have evidence of a connection between the Trump campaign
and
Russian state actors?

BRENNAN: As I said, Mr. Gowdy, I don't do evidence. We were uncovering information and intelligence about interactions and contacts between US persons and the Russians. As we came upon that, we would share it with the Bureau.

GOWDY: So, was it contact that you saw, was it something more than contact? What is the nature of what you saw?

BRENNAN: I saw interaction, and was aware of interaction. But again, it raised questions in my mind about what was the true nature of it; but I don't know. I don't have sufficient information to make a determination whether or not such cooperation or complicity or collusion was taking place.

REP. MIKE TURNER: But if someone left this hearing today, and said that you had indicated that those contacts were evidence of collusion or collaboration, they would be misrepresenting your statements, correct?

BRENNAN: They would have mis-heard my response to the very good questions that were asked of me. I'm trying to be as clear as possible in terms of what I know, what I assess, and what I can say.

TURNER: So, you would say that's a misrepresentation of your statement, yes?

BRENNAN: I would say that it was not an accurate portrayal of my statement, absolutely; it was inconsistent with my remarks.

TURNER: So, let me go to the next step. If someone saw what you saw, and only what you saw, with respect to those contacts, if they looked at the intelligence that you saw,

where

you said it might have been benign, might not have been benign,

and then they characterized what they saw as having been evidence

of collusion or collaboration, they'd be misrepresenting the intelligence, would they not?

BRENNAN: I don't know what else they have seen that could corroborate or –

TURNER: If they saw only what you saw, they would be misrepresenting the intelligence, correct?

BRENNAN: I presume they would be misrepresenting what it is that I saw. Again, I don't know –

TURNER: Thank you. I appreciate that, because I do believe that there are members of this committee who deserve that counsel. Because your specificity gives us an understanding of

what we're reviewing, and I do believe there are those who reviewed some of the information that you have seen, and represented to the public absolutely incorrectly and misrepresented it.

CERRETANI: It's time for Americans to see the world as Brennan and his cohorts see it. Their establishment has their panties in a bunch, not over Trump-Russian collusion, but because

Donald Trump said he is ready to work with Russia and China on terrorism and economic development, ending the miserable years under Bush and Obama which Brennan so faithfully served. Trump needs to keep his promise; end the regime change wars and focus

on rebuilding the economy. And the same goes for our Senators and

Congressmen: Suck it up, move on, and back Trump up on

rebuilding
the country.

OGDEN: So, as you can see, we have a petition on that subject which is available on the LaRouche PAC website. It's called "It's Time to Rebuild the Country"; the website is lpac.co/rebuild. This is a petition which you can sign and you can circulate.

So, to take up that question – "It's time to rebuild the country" – I'm joined by Jason Ross as I mentioned earlier; who

spent the last week in New York City, conducting meetings with some top engineers and discussing what must be done to form a task force, a national action force, to address what is rightly

being called an infrastructure emergency. It is expressing itself very acutely in New York City, but it's a general problem.

Before I bring Jason on, I want to show a couple of headlines to

give you a flavor of what New Yorkers are experiencing right now.

Here's the first: "Nothing Can Save New York City Commuters from

a Summer of Hell"; "Long Island Railroad Riders Could Be in for a

'Summer of Agony'|"; "MTA Taking on 'Crushing Debt' for Expansion

Projects"; "New York Governor Urges Trump to Provide Emergency Funds for Penn Station"; and "If You Want to Understand America's

Infrastructure Problem, Just Look at New Jersey!"

So, Jason, why don't you give us a flavor of what's going on up there in New York?

JASON ROSS: Sure! I can say a bit about what's going on up

here, and then I think the really important aspect is about where the solution can come from. Some people like to look for local solutions, which in the case of New York is simply not possible here. In terms of what the region is facing, I'll just give a couple of examples. One is New York Penn Station, which is where the New Jersey Transit trains come in from New Jersey, it's where the Long Island Railroad trains come in from the east, and also, Amtrak trains use it. It serves about 700,000 passengers every day, busiest train station in the United States. The tunnels that go under the Hudson River from the west side of Manhattan, are over 100 years old. They received damage during super storm Sandy, and without repair, they're expected to potentially fail anytime within a decade or so. But it's unpredictable; they could fail sooner. Basically, it's a ticking time bomb. Were one of these tunnels to fail, there would literally be probably about 100,000 people unable to get to work in the morning, or get home, or run their errands or do whatever they're doing. 100,000 people. That's an awfully large number of people. Also related to this, Matt, you had mentioned the "Summer of Hell" for Long Island Railroad commuters. Coming out of Penn Station to the east, are tunnels that cross the East River. Of the four tunnels, there are two that are going to be undergoing repair and maintenance. During that time, the availability of trains is going to be decreased; this is the

“Summer of Hell”. This is going to be a major bottleneck for commuters. Then coming up in 2019, the L train, which crosses the East River and heads to Williamsburg and Brooklyn, is going to be closed down for over a year. That tunnel needs such major maintenance; again, an over 100-year old tunnel serving the busiest metro system in our nation. When that is closed for over a year, that’s going to cause major disruptions. The thing is, this is not an accident; it’s not as though these things were unforeseen. Due to decades of under-investment, the infrastructure of New York City, the largest, most important city in the United States, is really at catastrophic levels. Even the planned outages are going to be very debilitating, and were something to occur to the Hudson River crossing heading into Penn Station from the New Jersey side, you would have an absolute disaster. You’d have to change the bridges and tunnels to be buses and carpools only, for example. Major disruption, very major disruption. What I think this shows us, in addition to the \$100 billion to \$1 trillion that would be required to really revamp the system in New York, to standardize the types of sizes of the trains, or have platforms that can operate on both New Jersey Transit and Long Island Railroad trains; not to get into all the detail on this. Let’s talk about what would make it possible. You opened up the show discussing Helga LaRouche’s visit to the Nanjing, following her participation in the Belt and Road Forum in Beijing two weeks ago. This Belt and Road Initiative outlook, the types of financing that are involved in this, the funding, the way that this infrastructure is being conceived and put together; this is something that’s absolutely essential in

the United States. Infrastructure isn't little bits and pieces that get put together to make individual commuters or the movement of goods easier. What it is, is a platform as a whole, required for a certain level of productivity. So, we require both an increase in the productivity of the United States, productivity in the sense of producing things. Producing something for the future, as exemplified by scientific research or high-technology manufacturing, by the space program. These are things that are incredibly productive in achieving a greater potential for the future. When you say what is the platform on which a higher level of productivity can exist, then the answer to that question is things like national rail upgrades; very high-speed rail, for example, along the eastern coast of the United States, throughout the country. A large investment in revamping in the New York City metro system, for example; but far beyond that. Nationally, rail; power plants. Upgrading our very old power plants to new, higher technology, more efficient and safer nuclear power plants; fourth generation nuclear power plants. The kinds of upgrades that are needed are on a scale that is so large, that it requires a commitment from the nation. This, I think, gets to the Four Laws of Lyndon LaRouche, the proposal that he's made for what's necessary for real economic recovery in the United States. With Glass-Steagall in place and the potential to actually direct the economy in a productive direction, you're going to need a national banking approach. We're going to need the ability to finance large investments

in
infrastructure in projects that will not bring a return. This
is
the biggest problem people have in understanding this. You're
thinking about value in terms of money. Does the New York
subway
pay for itself? Do people pay enough in fares to pay for the
system? These kinds of things really miss the point, because
they ignore the qualitative incommensurable change in
productivity that's made possible by an infrastructure
platform
as a platform.

As Mr. LaRouche considers it, in creating a synthetic
environment, an artificial environment, a manmade, nurturing,
improved, better environment around us; where our
surroundings,
the world that we live in, is, to an increasing degree, one of
our own creation. The resources that are resources to us in
our
daily life, or on a national economic scale, are not those of
2000 years ago. They're not the resources of good land for
agriculture – although of course, we use that; or of resources
that are sitting around. Fish in the ocean or the river that
you
can catch. They're resources that are underground; they're
resources that are very hard to separate from each other.
Separating out rare Earth elements for their use; mining
aluminum
ore and creating aluminum with a process that requires a great
deal of electricity. The ability to use the resources of the
future to increase our power as a species; that's the real key
direction that infrastructure must be approached from.
The way to avoid the bit by bit, piece by piece, piecemeal
user fee approach to infrastructure financing, is to
acknowledge
its unique role in the economy as something that's of
governmental responsibility and something whose returns are

inherently indirect and should not be looked for in terms of direct money made by them via user fees. It's just a completely

wrong way to look at these things.

The way to make this possible is going to go far beyond Donald Trump's proposals for investing \$1 trillion in infrastructure over the next decade via a process that pulls in

private money via PPPs (public-private partnerships) and the like. What's required is not annual appropriations, not private

financing, but an ability to have national credit over a longer

term loans via a national banking approach to make it possible to

build these 5-, 10-, 25-year programs at rates that are affordable. So we can put in place this necessary physical environment; create the platform that we would want to live in,

where we're able to move efficiently. Where new areas for, for

example, affordable housing open up, when you've got a better transportation system. You don't have to live quite so close to

an expensive city center to be able to get a job there. You can

enjoy more of your time when you have an efficient and productive

infrastructure platform.

So I think overall, New York City is a case study. You'd say that if this can happen in New York, and you think about the

importance of New York City and the nation, the importance of the

businesses that are located there; you'd say that there is enough

of a pull that this should never have been possible for this

to

occur in New York City. But it has, and it's just an illustration of a dramatic underinvestment nationwide; and something that has to be reversed in this way that Mr. LaRouche

has been very unique and very correct in proposing for the United States.

OGDEN: Well, Jason, you have unique perspective, because not only have you spent the last week up in New York, but you've

had the opportunity to travel to China. Maybe you could just tell us a little bit; just a personal eyewitness view. What's the difference between being an American walking around the streets of New York City right now with crumbling infrastructure,

versus being in China, walking around Beijing with a blossoming high technology commitment to modern infrastructure?

ROSS: Well, some people might say it's an unfair comparison, because the metro system in Nanjing is basically brand new; it's a decade or two old. And in Beijing, there's been significant expansion of the lines. But the fact is, that

even older cities – take Seoul, South Korea; they've had major upgrades to their subway system. They put in the screen doors in

the stations so you don't have trash or people falling on the tracks; it makes it safer, it makes it possible to air condition

the stations. These are the kinds of things that New York could

have retrofitted; but if you look at the situation today, you've

got the interesting aromas in New York subways. You've got

the famously unreliable performance. In contrast to that, the Chinese, for example, high-speed rail network, where you're able to go an equivalent distance as that between here and Chicago – meaning Beijing to Shanghai – you can go in five hours in China.

That same trip by rail here in the United States takes 19 hours.

Or, take New York to Washington. It's kind of insane for somebody looking from the outside, to see these two major cities

of the United States separated by travel really takes hours. It's a little under three hours even with the "high-speed" Acela;

which is isn't very high-speed. By road, you're looking at more

than five hours. This would be a one, one and a half hour travel. It's really a question of how we're thinking about ourselves; the fact that these kinds of terrible conditions are

being tolerated. And the fact that of these stupid, stupid economic policies that have made this possible, continue to be tolerated.

Mr. LaRouche has pointed to the post-Kennedy shift in orientation of the United States, away from a future orientation,

away from investments in the future, away from physical productivity towards finance. You can have all of the exotic investment derivatives that you want, but that's not going to get

you home any quicker if the train is late, or because a bunch of

trash on the tracks caught on fire and delayed the subway line.

OGDEN: One thing about that. First of all, infrastructure goes far beyond just transport infrastructure. Obviously there's the power production and what you can provide in terms of energy density towards manufacturing and all of the agricultural technology that is involved in a modern infrastructure platform for a nation. But one question I think is interesting, and we discussed it a little bit. We take for granted that the idea of faster transport is just a modern idea and that we should have faster transport between cities. That sort of stands on its own, it is true. But what role does that play in terms of the science of economics? Productivity and what does that allow us to do economically that we couldn't do before without this kind of high-speed transport?

ROSS: Well, let's also take it on the level of the Belt and Road, where some of these areas, it's not just going from moderate to high speed transit; it's going from a two-week voyage through the mountains by road to one that only takes a few days in the location I'm thinking of right now. But think of the value of land in a certain area. What is the value of a piece of land? It depends on what the surroundings are, what is the environment; including, very importantly, probably most important these days, the created environment – the constructed environment. That nurturing, synthetic, artificial, manmade human environment that we've created. If you've got an area, and now you've got access to high-speed rail, you've built several

fourth-generation, a very highly efficient nuclear power supply.

You know it'll be on 24 hours a day; the rates are reasonable. You've got a water supply system backed up by desalination to ensure that it's always available; and you've got an efficient to

get people, employees, and goods around. The value of that area

has now just dramatically increased; not just in financial terms,

like the rent would be higher on a piece of land there, if you owned a building. But it actually is more productive. You can

move things around more quickly; you can go from a prototype design to creating goods more rapidly. You're able to waste less

time having whatever it is that you're producing or working on just being in transit going from place to place.

Think about it. When you're shipping things, say you've got a type of production facility and you're shipping things by ocean

and you're counting on a certain number of car parts arriving every week. Well, there's always a certain number that are just

sitting out in the ocean in transit; it's just wasted inventory

basically. So physically, those are maybe a small type of improvement to look at, but the type of economy that's made possible as a whole. You could do the best urban planning you want, you could have a wonderful system in some area; but if that

area didn't have electricity, it doesn't matter how well things

are laid out. It doesn't matter how clean the water is around it, how perfect the weather; you're simply going to be limited in

terms of what processes you can engage in. Transportation,

energy, access to resources. I think the real way to look at it right now is we have to keep in mind, whenever we're talking about infrastructure or platforms, we have to talk about nuclear fusion. Because that's really the thing you've got to keep in mind. How will our relationship to other people, land area, resources, how is that going to change with the development of commercial nuclear fusion? Where the price of energy will come down dramatically; where our ability to process resources will be dramatically eased. How is that going to change the productivity, the value of every person, the value of the platform of constructed environment that we've got? You have to always keep that in mind. What's the next level going to be? I'll say one more thing. You brought up agriculture. Think about the important role of space infrastructure in agriculture today. The ability of GPS positioning; the ability to get a very good sense of conditions on the ground of agricultural conditions, of weather, of location; and the way that changes the way you approach to fertilizing, taking care, harvesting of the field. So, the space program, where our space infrastructure is playing a major role here. So, what are the next levels of infrastructure going to be? Let's keep that in mind.

OGDEN: I think that's the key. It's vision; it's where are we going next. Where is the world in the next 50 years? Can we imagine a new platform of human existence which is

incommensurate

with the one that we currently have? It's very important to look

backwards in history and say, prior to the discovery of nuclear

fission, what was possible and what was not possible? Prior to

the development of widespread electricity? So, if you look at the incommensurate changes over time that the human species has

gone through, can you imagine what the next incommensurate leap

is going to be? I really do think that that is the beauty of this Belt and Road Initiative. Go back 40 years, go back as I think Helga mentioned in the remarks that I quoted in the beginning; go back to when Helga LaRouche and Lyndon LaRouche were first campaigning for this idea of a new international economic order around the International Development Bank.

This

became this vision of this productive linkage between East and West, uniting Eurasia; it was known as the Eurasian Land-Bridge.

This was the vision for the New Silk Road that now in 2013 was adopted by the Chinese government and is now a reality. Forty years ago, would you have even imagined what has now become possible because of what China has committed itself to?

It requires those types of visionaries at every stage of history to say where do we go to next; what is the next leap that

mankind has to take? I do think, as we've discussed, the next leap is moving mankind into near-Earth space and then beyond.

We

have to become an extraterrestrial species; not just one that makes expeditions with two-man, three-man capsules to the Moon and back. But actually building up an infrastructure as we have

here on Earth, to create these kinds of artificial

environments

in space. You project that vision of the future back onto what

we should be doing here on Earth, and a lot of these things just

become kind of obvious. We shouldn't have trains derailing coming in and out of Penn Station, if we're actually a species worthy of colonizing Mars.

ROSS: Right. You're talking about looking back to the past to look at something having been a breakthrough originally.

Some

of the equipment that's currently operating in the signalling in

the New York subway is from the 1930s, when those relay boxes and

things like this go back to the Roosevelt administration. And they're still in use; thankfully, still working for the most part.

OGDEN: Do they use Morse Code to signal when the train's coming into the station?

ROSS: There are rude levers and things like this.

OGDEN: I thought it was unique that in this speech that Helga made in Nanjing, as I mentioned, she was speaking to the Phoenix Publishing House, which published the Chinese version of

the "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" special report; which is the {EIR} Special Report from two years ago, and

now this is circulating in Chinese. But she was sort of giving a

report back on what's the progress that we've made; what are the

breakthroughs that we've made so far; what do we have to do next?

It was this remark that she made that to fully realize all of this, you must study my husband's science of economics. It really is true. Beginning to understand these things not just from the standpoint of transport corridors and train tracks and highways and these types of very necessary projects; but to understand it from above in terms of the science of human productivity and how the human mind harnesses new technologies and uses them to build these increasing platforms of human existence. You already have the world engaging in a process of which they're not even quite conscious of what they're doing. It's necessary to become fully conscious of what this process actually is, in order to carry it forward to the next level. Let me ask you one more political question, Jason. On the ground there in New York, how are people responding to, on one side this 24-hour nonstop news cycle barrage about Russian spies and so on; and then on the other side, being told that there's this incredible process that's underway, this breakthrough that happened in China that they're not even being told about? What's people's response to that?

ROSS: I don't know how different it is from other places, but overall, people are getting really sick about hearing about Trump-gate and Russia. People are really sick of it. Either that, or they're going along with it and they kind of listen to it. But what really gets through to people is when you're discussing thinking about the future. This is what people really do respond to. They say, "OK, what are we going to do? The election happened. What's our future going to be?" If your favorite historical figure ever were the President of the

United

States right now, what would be the policies you'd want to get implemented? OK, let's start making those things happen.

The potential to do this in a very new way, both shocks some people or seems impossible to others; but I attended a forum about US-China economic relations the other day, and one of the

things that came up was one of the presenters was going through

various studies about the economy in China. About how the middle

class is exploding, how poverty is diminishing very rapidly; the

percentage of the population that's actually poor is going down

very quickly; and about the level of optimism. There was a chart

of optimism among different nations; it measured as survey

questions. "I think my children will have a better future than I

do." And in all segments of China, this was very positive in all

segments of China. For the middle segments of China it's 60-70%;

even a majority in the lower income segments as well. There's just this tremendous sense that things are getting better, things

are moving forward; the next generation will have it better.

Then on this chart, you have the United States, way down here almost at the very bottom, along with the Western European

nations. So, I just think – I know this gets away from asking how people respond here, but it's a very important point, I

think. In keeping with the shift of the center of gravity in the

world, the importance economically and politically, away from the

trans-Atlantic and towards Asia where everyone is expecting

the majority of the growth in the world economy in the next decades.

Along with that, you have this sense of happiness and optimism in

that part of the world. In these old, sour nations. It's also

changing in Europe, but in the trans-Atlantic, the government leaders can say whatever they want, but if you actually ask people what they think about what their future looks like, it's

very grim. The contrast between these two outlooks – you had asked earlier about New York versus China – as a personal anecdote, that was one of the huge differences that I saw; was this overwhelming sense of optimism from people in China.

It's

getting better. We can absolutely have that sense here as well,

by making it a reality; by throwing off the stupid ideas that are

holding us back. By throwing off this slavish adherence to Wall

Street and London; by tolerating the avowed supremacy of finance

over actual human contributions. It's a choice we have to make.

OGDEN: Exactly! That was exactly the point that Helga made in her speech in Nanjing; she said "The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But, to fully bring it into fruition, it will not

be easy." So, we have our work cut out for us here in the United

States. I think this idea of a task force of engineers and real

qualified minds who are going to put their minds to work on

how

to construct this vision for how the United States can join this

New Silk Road dynamic; it's a very important one.

I'd like to put on the screen one more time the address to

the petition: This is "Congress: Suck It Up and Move On!

It's

Time to Rebuild the Country"; lpac.co/rebuild. I encourage you

to sign that petition and to circulate it, and to become involved

in what you just heard from Jason. Spread the news about this

dynamic of optimism that is sweeping the world, and the

possibility that this is something that could happen here in the

United States.

Thank you so much, Jason; it was a pleasure talking to you

from your remote location. I'd like to thank everybody for

tuning into our webcast here today. Please stay tuned for more

news from Helga Zepp-LaRouche; we'll keep you updated as her

travels continue. We've got some definite breakthroughs that we

can be expecting over the coming days. So, thanks for joining

us, and please stay tuned to larouchepac.com.

**Iran afgørende for
Silkevejen, understreger**

kinesisk ambassadør

23. maj, 2017 – *Tehran Times* udgav en artikel af Kinas ambassadør til Iran, Pang Sen, i går («The Silk Road: Glorious Past and Even Brighter Future») (Silkevejen: Strålende fortid og endnu lysere fremtid), som gennemgår de to nationers samarbejde i fortiden i den antikke Silkevej, og udtrykker smitsom optimisme for kinesisk-iransk samarbejde langs den Nye Silkevej i dag.

»I århundreder har Iran været et af de vigtigste trafikale knudepunkter og handelscentre langs Bælt & Vej«, skrev ambassadør Pang. »Med sin beliggenhed på et mødested for Bælt og Vej, har Iran en fremragende geostrategisk position. Siden gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handlingsplan mellem P5+1 og Iran i 2015, er Irans interne og eksterne omstændigheder meget forbedret, hvilket giver bedre betingelser for samarbejdet mellem Kina og Iran.«

Han gennemgik de igangværende projekter, med kinesiske og iranske firmaer, der samarbejder »inden for mange felter såsom energi, transport, maskineri, metallurgi, vandkraft, elektricitet, telekommunikation, byggematerialer og biler. Byggeriet af Teheran-Qom-Isfahan-højhastigheds-jernbanen er i gang; projektet for moderniseringen af Teheran-Mashhad-jernbanestrækningen skal netop til at begynde; Teherans nye metrolinje kører glat; og det direkte godstog fra Yiwu, Kina, og til Teheran, har gennemført sin jomfrufærd. Sent sidste år blev to vigtige olieprojekter færdige, nemlig China National Petroleum Corp.'s (CNPC) Nordlige Azadegan Projekt, og China Petroleum and Chemical Co.'s (SINOPEC) Yadavaran Projekt«, og med CNPC og NIOC, der har »underskrevet en ny hovedaftale for udviklingen af South Pars gasfeltet. Nu for tiden åbner flere og flere kinesiske selskaber foretagender i Iran, og de kinesisk finansierede forsknings- og udviklingsparker og bilindustrizoner er i drift«.

Irans aktive deltagelse i udarbejdelsen af planen for fremtidigt samarbejde under det netop afsluttede »fantastiske« Bælt & Vej Forum i Beijing vil inspirere og fremme større samarbejde, sluttede ambassadøren.

Foto: I februar 2017 ankom det første direkte godstog fra Yiwu, Kina, til Iran. Den 10.400 km lange tur tog 14 dage.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt

for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige

civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

✘ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af

abonnement, henvendelse til vores kontor.

Kinas udenrigsminister: Bælt & Vej-initiativ er middel til industrialisering af Afrika

24. maj, 2017 – Under forløbet af sin rundrejse til fire afrikanske nationer – Mauretanien, Kap Verde, Mali og Elfenbenskysten – understregede Kinas udenrigsminister Wang Yi, at Kina søger at styrke samarbejdet med afrikanske nationer inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet, rapporterer *Xinhua*.

Under en pressekonference den 22. maj i Abidjan, Elfenbenskysten, understregede Wang, at Afrika og Kina »kan kombinere de 10 største planer for samarbejde mellem Kina og Afrika, foreslået af Xi Jinping, med Bælt & Vej-initiativet« og få dem til at komplementere hinanden. *Xinhua* understregede, at Afrika er ivrig efter at gå bort fra metoden med »ensidig metode til vækst« med eksport af råmaterialer og opnå økonomisk uafhængighed gennem industrialisering. Kina ses som den mest pålidelige partner til opnåelse af dette mål.

I sine bemærkninger understregede Wang, at Afrikas vækst også er afgørende for udviklingslandenes overordnede styrke, og dette er i både Kinas og Afrikas interesse. Han påpegede det mangeårige venskab mellem Kina og Afrika og betydningen af infrastrukturprojekter, som Kina var med til at bygge for årtier siden – Mauretaniens »venskabshavn«, bygget i 1980'erne, er et eksempel – og som stadig er i fuld drift.

Det, der plejede at være kendt som »fattigdommens trekant« i det sydlige Mauretania, er nu kendt som »håbets trekant«, takket være veje og anden infrastruktur, som Kina var med til at bygge.

I går præsenterede den kinesiske generaldirektør for det Kinesiske Udenrigsministeriums departement for planlægning af politik, Wang Yajun, i Addis Abeba i den Afrikanske Unions hovedkvarter, en bog om byggeriet af Tanzania-Zambia-jernbanen (TAZARA), med titlen, »Et monument for kinesisk-afrikansk venskab«, som blev indviet i 1976. En rapport på Folkerepublikken Kinas Statsråds webside bemærker, at TAZARA-projektet dækker et område på 1860 kilometer fra Dar es Salaam i Tanzania i øst og til New Kapiri Mposhi i det centrale Zambia i vest. Det kendes som »Frihedens jernbane« og »Venskabet jernbane« – færdigbygget på fem år og otte måneder.

Foto: En jernbanebro på TAZARA-jernbanestrækningen mellem Tanzania og Zambia.

Bælt & Vej sætter dagsordenen i verden

23. maj, 2017 – Efterklange fra Bælt & Vej Internationale Forum for Samarbejde, der fandt sted i Beijing den 14.-15. maj, mærkes fortsat i alle hjørner af globen, med 'ordet', der kommer ud, om, at der findes et alternativ til geopolitik og økonomisk kollaps, og som allerede er i gang, og hvor alle inviteres til at deltage.

Hongkongs *South China Morning Post* pegede i sin lederartikel i dag på Bælt & Vej som »en måde, hvorpå Kina og Japan kan

udbedre deres bånd«. Dette er en måde, hvorpå den nødvendige tillid kan opbygges for at etablere «en vedvarende forbedring» i de kinesisk-japanske relationer, der ellers hænger fast i »uløste historiske spørgsmål«, som yderligere kompliceres af Japans »tilnærmelse« til Taiwan.

»Afsløringen af et personligt, forsonligt brev fra den japanske premierminister Shinzo Abe til præsident Xi Jinping, der blev overleveret på vegne af Abe efter det nylige Bælt & Vej Forum i Beijing, er derfor en udvikling, vi hilser velkommen«, skrev *SCMP*. Abes brev siges at have foreslået, at der bør arrangeres gensidige statsbesøg mellem de to ledere. *SCMP* indikerede, at, alt imens japanske forretningsfolks entusiasme for Bælt & Vej er en faktor, så kan Abes brev også være blevet afstedkommet af forbedringen i de amerikansk-kinesiske relationer, som det indikeredes af (senior-nationale sikkerhedsrådgiver til præsident Trump i asiatiske anliggender) Matthew Pottingers deltagelse i forummet og skabelsen af en amerikansk Bælt & Vej arbejdsgruppe på regeringsniveau.

»Bælt & Vej-planen kunne blive et udgangspunkt for Kina og Japan for den fortsatte normalisering af deres relationer ... Hvis den kan blive medvirkende til at bane vejen for forhandlinger mellem Japan og Kina, ville det være en bonus for området«, konkluderer *SCMP*.

Det er også i Europas interesse at deltage. I sin seneste artikel i *Forbes*-magasinet, lovpriste den entusiastiske tilhænger af den Nye Silkevej, Wade Shepard, der har rejst langs Bælt & Vej i to år som forberedelse til en bog om projektet, Bælt & Vej-initiativet for »dets pågående tilsidesættelse af de etablerede, geopolitiske splittelser i verden«. Monarkier, demokratier, diktaturer, teokratier og selv »borderline konkursstater« er velkomne, så længe, de er indstillet på at »komme hen til bordet og gå til sagen i praksis«. Wade foreslår, at Europa holder op med at bekymre sig om gennemskueligheden af Kinas markeder. »Bælt & Vej-

initiativet gør Europa relevant igen, én trans-eurasiske jernbanelinje, ét finansielt distrikt og én havn ad gangen ...

Bælt & Vej-initiativet tilbyder ligeledes Europa økonomiske og infrastrukturelle muligheder, som ellers ikke ville eksistere, muligheder, som, hvis de blev udnyttet korrekt, kunne være med til at få Europa tilbage på sin sokkel.«

Udelades skal heller ikke det Kinesisk-britiske Erhvervsråd (CBBC), som er »henrykt« over de udsigter, der kommer fra BV-forum i Beijing, som det deltog i, rapporterede sino.uk.com i går. CBBC rapporterer, at det vil udarbejde fællesrapporter med det Kinesiske Akademi for International Handel og Økonomisk Samarbejde (CAITEC) »om Bælt & Vej-initiativet (BVI) for at sikre, at britiske selskaber får den bedste placering til at drage fordel af et af de mest omfattende, globale forretningsinitiativer i moderne historie. BVI-visionen er i færd med at blive til virkelighed, og Bælt & Vej Forum i Beijing i denne weekend demonstrerer Kinas ambition for BVI«.

Selv de, der er fikseret på at tjene penge, er ved at vågne. Europæiske banker bør gå med i dette projekt, skrev Alicia Garcia-Herrero, der er associeret til den europæiske økonomiske tænketank BRUEGAL og det spanske monarkis Royal El Cano Institut, i en artikel, udgivet på brinknews.com, og hvis titel opsummerer artiklens argument: »Kina kan ikke alene finansiere Bælt & Vej«.

På lignende vis skrev en Tony Boyd i *Australian Financial Review*, (»Opportunities for Business in China's One Belt One Road«), at den australske »regerings lunkne respons til Kinas massive Bælt & Vej-infrastrukturplan ikke bør afholde australske erhvervsfolk i at komme med deres egne, omfattende strategier for engagement«. Kina har »en plan« og mulighederne er der »for bankfolk, byggefirmaer, infrastrukturinvestorer, konsulenter, firmaer for professionelle tjenesteydelser, managers af aktieinvesteringer og eksportører. Foretagender må forstå de finansielle og økonomiske implikationer af et budget

for koordineret infrastruktur, der spænder over op til 65 lande«, skrev Boyd.

Schiller Institut

interviewer

dr. Wang Yiwei i København om

Bælt & Vej Forum i Beijing

København, 18. maj, 2017 – Efter seminaret »Kinas Ét Bælt, én Vej-initiativ og mulighederne for Norden«, der var arrangeret i fællesskab af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og den Kinesiske Ambassade i Danmark, gennemførte Schiller Instituttets Michelle Rasmussen et interview med Wang Yiwei, professor ved School of International Studies; direktør for Institute of International Affairs, samt direktør for Center for European Studies ved Renmin Universitet i Beijing. Han er forfatter af bogen, »The Belt and Road: What will China offer the World in its Rise?«, fra 2016 (Bælt og Vej: Hvad vil Kina tilbyde den fremvoksende verden?)

Wang Yiwei deltog ved præsentationen af den kinesiske udgave af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som blev præsenteret af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved et symposium, sponsoreret af Chongyang Institute for Financial Studies, der også er medsponsor af den kinesiske udgivelse, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet.

Den Nye Silkevej – 'En proces for fred'

Leder fra LaRouche PAC, 23. maj, 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump, der nu er i Italien, mødtes tidligere i dag i Betlehem med den palæstinensiske leder Mahmood Abbas, hvor de talte om, hvad der ligger forude. Trump udtrykte håb om, at Amerika kan hjælpe. Han sagde: »Hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det indlede en fredsproces i hele Mellemøsten ... [det] ville være en fantastisk præstation«.

Det er i realiteten den Nye Silkevej – Verdenslandbroen – som udgør midlet til at opnå denne dramatiske præstation, allevegne, i 'fredsprocessen', selv i de mest belejrede, forladte lande. Dette aspekt tages nu op, sammen med den virkelige betydning af »økonomi«, i efterfølgende diskussioner mange steder, om det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted den 14.-15. maj. For eksempel kommer dagens *South China Morning Post* med den iagttagelse, at Japan og Kina nu med held kan komme sammen og samarbejde om Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Helga Zepp-LaRouche fastslog udtrykkeligt denne pointe i sin fremlæggelse for BVI-forummet i Beijing i sidste uge. Hun fremlagde, hvordan BVI også må forlænges til hele det sydvestasiatiske område, som Kina allerede har foreslået; og ligeledes forlænges som en »Storslået udviklingsplan for hele Afrika«.

Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, Lyndon LaRouche, har i årtier promoveret dette fredsprincip internationalt, for eksempel i to, internationale konferencer i 1988 og i bogen,

»Udvikling er et andet navn for Fred«.

Vi befinder os i øjeblikket i kampens hede for at vinde sejr for dette koncept her i USA, hvor amerikanere ellers bliver bombarderet med propaganda og sorte, eller 'hemmelige', operationer, der går ud på at sværte og dæmonisere Trump, dæmonisere Rusland og Kina, dæmonisere »store projekter« og dæmonisere selve livet. Kilden til alt dette er Det britiske Imperium i sine døds kvaler, der har mobiliseret i et forsøg på at bringe USA's præsident, og USA med ham, til fald. Et nyt, dræbende anslag af videoklip, der angriber Rusland, blev i dag skabt af en høring i Husets Udvalgskomite om Efterretning, om russiske »aktive forholdsregler« mod valgene i USA i 2016.

Det er værd at gentage rådene om disse beskidte operationer fra senator Charles Grassley (R-Iowa), et seniorkongresmedlem og formand for Senatets Retsudvalg. Han sagde den 10. maj, da han af Fox News blev spurgt, hvad han mente om sammenligningen mellem Trumps fyring af FBI-direktør James Comey og så Nixon, der blev taget for Watergate. Grassley sagde, »Mit budskab er, Skråt op, og gå videre«.

Vi har en forfærdelig masse, vi skal gøre. Den geografiske vision for udviklingen af de amerikanske kontinenter blev fremlagt i sidste uge af Zepp-LaRouche i hendes fremlæggelse i Beijing. »Når vi ser på verdenskortet, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men et land, der kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der forbinder sydspidsen af Latinamerika gennem Central- og Sydamerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet.«

En del af dette nordamerikanske billede, der har brug for omgående opmærksomhed, er New York City, hvis transportinfrastruktur er ved at bryde sammen, i hele metropolområdet – det største på kontinentet – men især i Manhattan. New Yorks guvernør sendte den 21. maj et brev til præsident Trump, hvor han bad om hjælp fra staten. I alle

transportenhederne – Amtraks passagertog, Penn Station, LaGuardia Lufthavn, Metrosystemet – sker der ulykker, aflysninger og dysfunktion. Lyndon LaRouche har kommissioneret dannelsen af en aktionskomite, der skal fremlægge, hvad der må gøres, og »lave krigshyl« om det. Opstille et program; få internationalt input. »Det er fysisk muligt at gøre det.«

Præsident John F. Kennedy, der fejrer sin 100-års fødselsdag den 29. maj, rejste hyppigt princippet om fred gennem udvikling. Den 1. marts, 1961, da han underskrev sin Eksekutive Ordre, der oprettede Fredskorpset (Peace Corps), talte han om amerikanere, der var villige »til at ofre deres energi og tid og arbejde for sagen for verdensfred og menneskehedens fremskridt«. Han sagde, amerikanere »mere fuldt ud må udøve deres ansvar i den store, fælles sag for global udvikling«.

Foto: Præsident Donald Trump mødtes med præsident for det palæstinensiske selvstyre, Mahmood Abbas, i Betlehem den 23. maj, 2017.

Saudi-Arabien er kilden til terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i

udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en *Verdenslandbro*. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet

er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld

...

RADIO SCHILLER 22. maj, 2017: Gør Kinas Bælt & Vej- Initiativ til Verdenslandbroen

Med formand Tom Gillesberg

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige

trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de

skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de

skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Den amerikanske Kongres har meddelt, at NAFTA vil blive genforhandlet – 'Tiden er inde' til win-win politik!

17. maj, 2017 – USA's Handelsrepræsentant adviserede i dag Kongressen om administrationens plan om at genforhandle NAFTA.

Mexico er blevet informeret om denne begivenhed, ved hvert skridt på vejen, sagde (Mexicos) udenrigsminister Luis Videgaray under den fælles pressekonference med USA's udenrigsminister Rex Tillerson e.al.

»Mexicos regering hilser denne udvikling velkommen; vi er parate, vi er rede. Vi vil samarbejde med regeringerne for USA og Canada for at gøre vores handelsaftale bedre – bedre for Mexicos befolkning, USA's befolkning og Canadas befolkning.«

Idet han vedtog den kinesiske formulering, tilføjede Videgaray, at verden har forandret sig, siden NAFTA blev forhandlet. »Vi kan gøre dette til en forhandling, der bestemt er god for de tre involverede parter, inden for en win-win ramme.«

NAFTA, North American Free Trade Agreement, trådte i kraft i 1994.

Et overvældende antal amerikanere enige i, at 'Tiden er inde' til infrastruktur

19. maj, 2017 – »Det synes, som om intet for tiden i den grad forener landet helt på samme måde som den fælles entusiasme for infrastrukturinvestering«, lyder det i en pressemeddelelse fra det Amerikanske Civilingeniørselskab den 17. maj, i anledning af den 5. årlige amerikanske »Infrastrukturuge«, der i år afholdtes fra 15. til 19. maj.

Selskabet citerede en nylig opinionsundersøgelse fra det Amerikanske Handelskammer, som fandt, at 73 % af amerikanerne – 34 % meget stærkt, 39 % ret stærkt – ønsker, at landets regering skal »tage føringen i genopbygningen af vort lands transportinfrastruktur ved at dirigere statslige midler og

anspore private investorer.« Samme opinionsundersøgelse fandt, at 64 % af adspurgte amerikanere mener, at »tiden er inde til, at Kongressen holder op med at 'sparke dåsen hen ad vejen' (spilde tiden) og i stedet går fremefter med en infrastrukturpakke«. Dette tal var nogenlunde det samme for Republikanere, Demokrater og Uafhængige.

Det britiske kup-hysteri har bestemt ikke udslettet den optimisme, som Trumps præsidentskab har skabt i sektoren for infrastruktur. Civilingeniørselskabet citerer Jay Timmons, præsident og direktør for National Sammenslutning for Producenter, der til Infrastrukturugen i Washington, D.C. sagde: »Hvor mange gange er vi ikke samledes for at drøfte behovene for infrastruktur? Hvor mange Infrastrukturuger har vi ikke afholdt sammen? Tiden er nu inde. Dette er absolut tiden for os til at skabe fremskridt omkring dette spørgsmål. Vi har fået en præsident, der kan lide at bygge ting. Han forstår betydningen af infrastrukturinvestering. Spørgsmålet er, hvornår og hvordan.«

Hvornår er nu; og mht. 'hvordan' behøver man blot se til Lyndon LaRouches 'Fire Love' (til USA's omgående redning).

Mange artikler citerer Zepp-LaRouche og EIR om Silkevejen

19. maj, 2017 – *NewsGhana* skrev fra Beijing den 16. maj: »Oldtidens Silkevej repræsenterer en ekstraordinær præstation mht. dens kulturelle betydning, lød de rosende ord fra Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet med hjemsted i Tyskland. Hun forklarer, at det krævede mod og en indsats uden fortilfælde for at opbygge den.

Hun tilføjede, at silke og porcelæn, såvel som fremstillingsteknikerne, blev eksporteret til andre dele af verden langs oldtiden Silkevej, alt imens, i nutidens verden, har alle landene involveret i initiativet fået mulighed for at få adgang til de mest avancerede teknologier og opdaterede viden. Initiativet har bibragt verden et standpunkt for ny udvikling og vitalitet, på kun godt og vel tre år, efter initiativet blev fremlagt, understreger LaRouche.«

Business Mirror (Filippinerne) skrev, ligeledes 16. maj: »*Executive Intelligence Review (EIR)* skønner, at, hvis USA tilslutter sig, med sit foreslåede projekt, NAWAPA (Nationalt Vand- og Elektricitetssamarbejde), som er blevet totalt ignoreret af præsident Obama, tillige med arkiveringen af USA's Rumfærgeprogram, kunne udviklingsprojekterne totalt komme op på \$20 billion, eller 20 gange Marshallplanen, der genrejste Europa efter krigen (2. verdenskrig).«

PPP Focus (New York) skrev den 15. maj: »Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Instituttet, til *Xinhua*.

Foto: Helga Zepp-LaRouche deltog i Kinas Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.